

ADUCEREA ACASĂ

Centenarul nașterii lui Vintilă Horia (1915 - 1992) a fost sărbătorit prin câteva manifestări (colocvii, editări din opera celui sărbătorit) pe măsura personalității sale, universale și naționale. Amintim: *În căutarea "Omului total" - Actele colocviului «Vintilă Horia: o sută de ani de la naștere»*, Ed. Vreamea, 2015, sub îngrijirea lui Cristian Bădăliță și Basarab Nicolescu; *Eseistica lui Vintilă Horia - deschidere către transdisciplinaritate* de Mihaela Albu și Dan Angheliescu, vol. imprimat la Ed. Aius, Craiova, 2015; Vintilă Horia, *Călătorie la centrele pământului*, Ed. Art, 2016 (trad. Sanda Popescu Duma); Vintilă Horia, *Salvarea de ostrogoți (Prigoniți-I pe Boetius)*, ediția a doua, în traducerea semnată de Ileana Cantuniari, Ed. Vreamea, 2016.

Toată stima și respectul pentru cei care au făcut posibil aceste lucruri și îndemn pentru viitor pentru că mai sunt multe de făcut pentru întregirea patrimoniului cultural și spiritual al neamului prin *aducerea acasă* a culturii creată de exilul nostru anticomunist și antitotalitar.

În rândurile ce urmează ne propunem să facem o prezentare a cărții **Eseistica lui Vintilă Horia - deschideri către transdisciplinaritate**.

Studiul semnat de Mihaela Albu și Dan Angheliescu are un caracter recuperatoriu a unui sector esențial din opera aceluia care întregește cu asupra măsură triada marilor exilați români, recunoscută (din păcate, de alții, înaintea noastră) ca valoare universală: Mircea Eliade, Eugen Ionesco, Emil Cioran.

Una din mizele cărții, după cum spune Vasile Spiridon în «prefață», este aceea "de-a demonstra că, într-o complementaritate reciprocă reflectorizantă, se întâlnesc în opera lui Vintilă Horia, eseistul, credința, o neostoită vocație a cunoașterii, dar mai ales deschiderea către un distinct umanism, animat de ideile de ființă, sens și adevăr."

Vintilă Horia a fost permanent racordat, nu ca un amator, ci ca un gânditor original și profund la mișcarea ideilor din știință, filosofie, religie, arte, psihologie. El se mișcă în aceste domenii ale cunoașterii având conștiința transdisciplinarității. Prin scrisul său s-a implicat în problemele care au frământat veacul blestemat cu cele două războaie mondiale. Eseistica sa e tutelată de câteva teme fundamentale: Timpul/timpul, sacru/profanul, libertatea și adevărul, spiritualitatea, viitorul. Cu alte cuvinte ieșirea omului din **a exista** și intrarea în **a fi**.

În "Notă asupra ediției" autorii își raportează demersul la realizările anterioare (Nicolae Florescu, Gabriel Stănescu, Mircea Popa) de punere în circulație, acasă, a eseisticii vintilăhoriene, iar în "Argument" sunt enunțate motivele și principiile elaborării acestei cărți: locul lui Vintilă Horia în cadrul exilului românesc anticomunist, necesitatea și datoria de a aduce acasă avuția națională creată de acesta, și de recunoaștere a ei, menirea **antiletice** a unei astfel de cărți. Studiu demonstrează că Vintilă Horia este unul din marii *făuritori* de cultură românească. De aceea opera lui trebuie să devină bun cultural și spiritual pentru noi, cei de azi.

Cartea are două părți: Studiu și Anexă. Studiul e precedat de o "Introducere" în care, în 20 de pagini, dense în idei și informații de istorie literară, este prezentată "Generația României întregite". În finalul acestor pagini faci cunoștință cu portretul moral și spiritual al tânărului Vintilă Horia, de dinaintea condamnării la exil.

Printr-un demers suplu și riguros, este analizată eseistica scriitorului în cele două etape ale creației: "Etapa românească" și "Etapa exilului creator". Studiul e organizat în capitole și subcapitole, în titlurile cărora, ca într-o oglindă, citești conținutul lor. Amintim câteva din ele: "Deșțărare, suferință și cunoaștere"; "Exilul anticomunist și *Realul istoric*"; "Pe drumul cunoașterii. Reunificarea contrariilor"; "Vocația eseistică a lui Vintilă Horia". Bine motivat, autorii acordă atenție "Introduceri în istoria filosofiei românești" și "Literatura română din țara ocupată vs trecutul intebelic". Sub acest generic sunt analizate paginile lui Vintilă Horia despre "*Revizionismul* cultural - manifestare a puterii comuniste"; paginile despre Mihai Eminescu, Mircea Eliade, Lucian Blaga. Studiul se încheie cu 5 pagini de "Concluzii" din care extrag câteva idei: Vintilă Horia este un *gânditor*; eseistica lui se caracterizează printr-o bogată și variată tematică și problematică cu deschidere metafizică, prin unitate și coerență; prin întreaga sa operă, Vintilă Horia a contribuit la înnoirea discursului intelectual modern; și nu ultima caracteristică: limbajul (indiferent în ce limbă a scris - spaniolă, franceză, italiană, română) este de o vibrație, frumusețe și subtilitate deosebite.

Partea a doua a cărții, o antologie, cuprinde 150 de pagini cu: "Studii și eseuri publicate în revistele exilului românesc"; articolul lui Isidor Juan Polacios, "Meritul cultural al lui Vintilă Horia" și interviul luat de acesta lui Vintilă Horia, publicate în revista *Punto y coma*, nr. 5/1986-1987. Antologia mai cuprinde un substanțial grupaj, "Vintilă Horia și corespondenții săi", - de mare valoare documentară pentru critica și istoria literară. Și în fine, cartea conține un mic "Album fotografic" și un util "Indice de nume".

Autorii cărții și-au atins scopul și, având model pe Vintilă Horia, au săvârșit și o faptă spirituală și patriotică.